

मात्राशान्तः, पुं, (मात्रा शान्तः । स्नेहाधि-
क्यात् केवलं मात्रैव शान्तः न तु पित्रा-
चायादिभिरिति भावः ।) मूलः । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । १६ ॥

मात्रवसा, स्त्री, (मातुः खसा । “मात्रपितृभ्यां
खसा ।” ८ । ३ । ८४ । इति षत्वम् ।) मात्र-
भगिनी । मासौ इति भाषा । सा मात्र
तुल्या यथा,—
“मात्रवसा मातुलानी पितृवस्त्री पितृवसा ।
अथः पूर्वजपत्नी च मातृतुल्याः प्रकीर्तिताः ॥”
इति दासभागः ।

मात्रवसेयः, पुं, (मात्रवसुरपत्वं पुमान् । मात्र-
खस + “मात्रवसुच ।” ४ । १ । १३४ । इत्यञ्
“कृष्णप्रत्ययो ढक्लिोपञ्च ।” इति काशिकोक्तेः
ढक् ।) मात्रवसुपुत्रः । मासितुता भाइ इति
भाषा । तत्पर्यायः । मात्रवसेयः २ । इति
हेमचन्द्रः । ३ । २०६ ॥

मात्रवसेयी, स्त्री, (मात्रवसुरपत्वं स्त्री । मात्र-
वस + “मात्रवसुच ।” ४ । १ । १३४ । इति
ढक् । ढक्लिोपञ्च । डीप् ।) मात्रभगिनी-
कन्या । इत्यमरः । २ । ६ । २५ । मासितुता
भगिनी । इति भाषा । (टावन्तोऽप्ययं शब्दः ।
यथा, महाभारते । ३ । २२३ । ५ ।

(“मम मात्रवसेया त्वं माता दाद्यायणी
मम ॥”)

मात्रवसेयी, स्त्री, (मात्रवसुरपत्वं पुमान् ।
मात्रवस + “मात्रवसुच ।” ४ । १ । १३४ ।
इति कृष्ण ।) मात्रभगिनीपुत्रः । इत्यमरः ।
२ । ६ । २५ । मासितुता भाइ इति भाषा ॥

मात्रवसेयीया, स्त्री, (मात्रवसेयी + टाप् ।
मात्रभगिनीकन्या । इत्यमरः । २ । ६ । २५ ।
मासितुता भगिनी इति भाषा ॥

मात्रविंही, स्त्री, वासकः । इति शब्दरत्नावली ।
मात्रं, स्त्री, (मीयत इति । मा + ञ् ।) कर्तृ-
त्वम् । अवधारणम् । इत्यमरः । ३ । ३ । ७७ ।
कर्तृत्वो यथा जीवमानं न हिंसित । अवधा-
रणे यथा पर्योमात्रं भुङ्क्ते । इति तट्टीकायां
भरतः ॥

मात्रा, स्त्री, (मीयते अनया । मा + “हुयामाशुभ-
सिभ्यस्त्वन् ।” उणा० ४ । १ । ६८ । इति ञ् टाप् ।)
परिच्छेदः । अल्पः । परिमाणम् । इत्यमरः ।
३ । ३ । ७७ । परिच्छेदो हस्त्यन्नादिः । अल्पे
यथा । शाकमात्रा । परिमाणे यथा । किं
इति मात्रोऽङ्गुष्ठः । इति तट्टीकायां भरतः ।
(यथा, दृष्टव्यं संहितायाम् । ५ । २२ । “अङ्गुलमेकं
भवति मात्रा ।”) कर्मभूता । वितम् । अण-
रावयवः । इति मेदिनी । २, ७५ । ३३ । (कृन्दां
हस्तदोषादिप्रमेदः । यथा, श्रुतबोधे ।

“यस्याः पादे प्रथमे दादश मात्रा तथा तृतीये-
रपि ॥”)

कालविशेषः । यथा,—

“कालेन यावता पाणिः पर्येति जातुमकले ।

सा मात्रा कविभिः प्रोक्ता हस्तदीर्घमुते मता ॥
इति प्राचीनाः ॥

अपि च ।

“वामजातुनि तद्वत्तन्मर्मणं यावता भवेत् ।
कालेन मात्रा सा ज्ञेया मुनिभिर्वेदपारगैः ॥”
इति तन्त्रसारः ॥

इन्द्रियवृत्तिः । यथा,—

“मात्रासंशस्तु कौन्तेय । श्रौतोऽणसुखदुःखदाः ।
आगमापाविनो नित्यास्तास्तितित्तु च भारत ॥”
इति भगवद्गीता ॥

“मीयन्ते आभिर्विषयाः मात्रा इन्द्रियवृत्तयः ॥”
इति तट्टीकायां श्रीधरखामी ।

इन्द्रियम् । इति पूर्वोक्तश्लोकटीकायां मधु-
सूदनसरस्वती । अंशः । यथा,—

“न योषिङ्गः पृथग्दद्यादवसानदिनाहते ।
स्वभर्तृपिण्डमात्राभ्यस्तृप्तिरासां यतः स्मृता ॥”
इति आहतत्वम् ॥

(श्लोचयः । यथा, ऋग्वेदे । ३ । ४ । ६ । ३ ।

“प्र मात्राभी ररिचे ।”

“मात्राभिः मीयन्ते परिच्छिद्यन्त इति मात्राः
श्लोचयाः ॥” इति तद्व्याख्ये सायनः ॥ शक्तिः ।
यथा, पञ्चतन्त्रे । १ । ३५६ । “का मात्रा ससु-
द्रस्य यो मम प्रकृतिं दूषयिष्यति ॥” अव-
यवः । यथा, मग्नौ । ७ । ४ ।

“चन्द्रवित्तेशयोश्चैव मात्रानिर्हृत्य शान्तिः ॥”
“मात्रा अवयवाः ॥” इति तट्टीकायां मेधा-
तिथिः ॥ रूपम् । यथा, भागवते । २ । ५ । २५ ॥
“तस्य मात्रा युगः शब्दः ॥” “मात्रा स्रष्टुं
रूपम् ॥” इति तट्टीकायां खामी ।)

मात्र्यम्, स्त्री, (मत्सर + ञ् ।) मत्सरस्य भावः ।
परशुभवेष्टः । यथा,—

“मागाचिरादैकतरः प्रसादं
वयस्रससाधिशिवेऽपि देशे ।

मात्र्यंरागोपहततामनां हि
स्वतन्त्रं साधुष्वपि मानसानि ॥

इति भारवौ ३ अध्यायः ॥

मात्रिकः, त्रि, (मत्स्योऽस्य पण्यम् । “तस्य
पण्यम् ॥” ४ । ४ । ५१ । इति मत्स्य + ढक् ।)
जालिकः । मत्स्यवातकः । इति सिद्धान्त-
कौमुदी ॥

माघ इ कुन्थे । इति कविकण्ठसुमः । (भा०-पर०-
सक०-सेट् ।) इ, मात्स्याते । कुन्थो वधक्षेत्रौ ।
इति दुर्गादासः ॥

माघः, पुं, (मात्स्याते पौष्यते जनः अस्मिन् ।
माघ + ञ् । ज्वालादित्वात् यो वा । निपा-
तनात् गुमभावः ।) पन्थाः । इति चिकार-
शेषः । (मघ + भावे ञ् ।) मन्थनम् । इति
शब्दरत्नावली ॥

मायुरः, पुं, (मयुरा + अण् ।) मयुराया
आगतः । इति सुभवेष्टाकारणम् । (तत्र
जात इत्यण् वा । मयुराजातः । यथा, कथा-
सरित्सागरे । ३६ । ७३ ।

“ततः स दृष्टवङ्गलक्षेशस्तं पुरवोऽजवीत् ।
सुग्धे ! पवनसेनाख्यो वयिक्पुत्तोऽसि

मायुरः ॥”

अन्येन कृता मायुरेण प्रोक्ता । “तेन प्रोक्तम् ॥”
४ । ३ । १०४ । इति अण् डीप् । मायुरी-
वृत्तिः । इति आकरणम् ॥)

मादः, पुं, (मादयत इति मद + ञ् । गुमभावः ।)
दर्पः । इत्यमरः । ३ । २ । १२२ । हर्षः । इति
तट्टीकायां भरतः । मत्तता । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

मादकः, पुं, (मादयति वर्षागमे हृष्यतीति । मद +
ङ् ।) दातृरूपकः । इति शब्दमाला ॥
(मादयति खगुणेन भूतानीति । मद + णिच्
ङ् ।) मदकारकद्रव्ये, त्रि । (यथा, देवी-
भागवते । १ । १४ । ६४ ।

“इन्द्रियाणि महाभाग ! मादकानि मुनि-
चित्तम् ॥

अदारस्य दुरन्तानि पक्षैव मनसा सह ॥”)

मादनं, स्त्री, (मादयति विरहिणः । इति मद +
णिच् + ल्युः ।) लज्जम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
(मादयतीति मद + णिच् + ल्युः ।) हर्षकारयि-
तरि, त्रि ।)

मादनः, पुं, (मादयति चित्तविकारमुत्पादयतीति ।
मद + णिच् + ल्युः ।) कामदेवः । मदनवृक्षः ।
धुस्तरः । इति कैचित् ॥

मादनी, स्त्री, (मादन + ङीष् ।) माकन्दी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ विजया । इति भाव-
प्रकाशः ॥

मादशः, त्रि, (अहमिव दृश्यत इति । दृश +
“त्वादादिषु दृशोऽनालोचने कच् ।” ३ । २ । ६० ।
इति कच् ।) मत्स्यदृशः । इति आकरणम् ॥
(यथा, महाभारते । ७ । १०८ । ८६ ।

“तस्य त्वं पदवीं गच्छ गच्छेयुस्तद्विदुः ॥
तादृशेऽदृशे काले मादशैरभिषेदितः ॥
कथं तु भार्या पापानां तव हृत् ॥ सखी
विभो ! ॥

दृष्टव्यमस्य भगिनी सर्वा लभ्येत मादशी ॥”)
माद्री, स्त्री, (मदे जाता । मद्र + अण् डीप् ।
भर्गादित्वात् न प्रत्ययबुक् ।) पादुराणपत्नी ।
सा नृगीभूतस्य मुनेः शापात् मैथुनरहितस्य
स्वामिन आश्रया अश्विनीकुमारार्थां नकुल-
सहदेवौ जनयामास । इति महाभारतश्रीभाग-
वतमत्तम् । (यथा, महाभारते । १ । ६० । १५६ ।

“कुन्ती माद्री च जज्ञाते मतिश्च सुवलात्मजा ॥”)

अतिविषा । इति राजनिर्घण्टः ॥

माद्रीपतिः, पुं, (मादशः पतिः ।) पादुराणः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

माधवः, पुं, (यदुपुत्स्य मधोरपत्वं पुमान् । इति
मधु + अण् । मा लक्ष्मीस्तस्याः धवः । माया
विद्यायाधव इति वा ।) विष्णुः । तस्य युवति-
यंथा,—

“मा च ब्रह्मस्वरूपा या नृलप्रकृतिरीश्वरी ।